

SKRZAT

NOWY POCZĄTEK

Premiera: **wrzesień 2025**

Jedenastoletnia Hania po przeprowadzce do innego miasta musi odnaleźć się w zupełnie nowym środowisku. Nie ma tu przyjaciół, a w dodatku wiara w istnienie skrzatów naraża ją na drwiny ze strony rówieśników. Kiedy dziewczynki z klasy zabierają jej medalik – bezcenną rodzinną pamiątkę – Hania postanawia odzyskać go za wszelką cenę. By tego dokonać, musi udowodnić, że skrzaty istnieją naprawdę. W tej pełnej przygód misji pomoże jej Michał – szkolny outsider i młody wynalazca. To dzięki jego wsparciu Hania ponownie otworzy się na świat i zrozumie, że prawdziwa magia kryje się w przyjaźni.

„Skrzat. Nowy początek” to ciepły film rodzinny, który porusza tematy bliskie współczesnym dzieciom, takie jak m.in.: **odnalezienie własnego miejsca w nowej rzeczywistości**, wykluczenie i przemoc rówieśnicza, żal po stracie bliskiej osoby, trudności w relacjach rodzinnych czy potrzeba ochrony przyrody. Historia Hani to także opowieść o sile przyjaźni, potrzebie akceptacji i odwadze bycia sobą. Film może stać się wartościowym narzędziem wychowawczym i punktem wyjścia do rozmów o trudnych emocjach, byciu autentycznym i budowaniu relacji w grupie rówieśniczej.

Poznaj walory edukacyjne filmu:

1. Jak odnaleźć się w grupie rówieśniczej?

Główna bohaterka, Hania, jest nową uczennicą w klasie. Mierzy się z wyzwaniem odnalezienia swojego miejsca wśród rówieśników. Jej doświadczenia mogą być bliskie każdemu, kto kiedykolwiek zmienił szkołę lub grupę. Film staje się dobrym punktem wyjścia do rozmowy o związanych z tym lękach i niepewności, a także o sposobach budowania nowych relacji.

**Seans rekomendujemy uczniom
wszystkich klas szkoły podstawowej.**

2. Bullying i cyberprzemoc

Hania pada ofiarą szykan ze strony koleżanek, które nie akceptują jej odmiennych zainteresowań. Wątek ten otwiera przestrzeń do refleksji nad mechanizmami przemocy w szkole i w sieci – oraz nad tym, jak reagować, gdzie szukać pomocy i jak wspierać osoby dotknięte przemocą.

Zainteresowanych pogłębieniem wiedzy na ten temat odsyłamy do badania „Jakość edukacji w Polsce”, opracowanego przez platformę edukacyjną Novakid. Jest ono dostępne za pośrednictwem kodu QR umieszczonego na dole kolejnej strony.

3. Odwaga bycia sobą

Film zachęca do rozmowy o tym, czy warto zmieniać siebie, by przypodobać się rówieśnikom – czy raczej, jak Hania czy Michał, zachować wierność swoim pasjom i przekonaniom, nawet jeśli oznacza to bycie „innym” w oczach grupy.

4. Budowanie zdrowych relacji

Historia Hani i Michała pokazuje, jak ważną rolę odgrywają w naszym życiu relacje z innymi. Seans może być punktem wyjścia do rozmowy o tym, jak nauczyć się rozpoznawać, które relacje nam służą, a które nie oraz w jaki sposób wyznaczać własne granice z jednoczesnym poszanowaniem przestrzeni i potrzeb innych osób. Skłoni także do refleksji o tym, jak budować trwałe przyjaźnie oparte na wzajemnym szacunku i trosce.

Kadr z filmu „Skrzat. Nowy początek”,
reż. Krzysztof Komander, Polska, Czechy 2025, dystrybucja: Next Film

5. Oswajanie żałoby i trudnych emocji

„Skrzat. Nowy początek” to film wart polecenia wszystkim rodzicom i opiekunom, których dziecko jest w żałobie i którzy szukają sposobów na jego wsparcie po stracie. Film pokazuje w subtelny i zniuansowany sposób proces radzenia sobie z utratą najbliższej osoby. Hania mierzy się z trudnymi emocjami po śmierci mamy. Także jej tata przeżywa niełatwe chwile z tym związane. Seans może być przyczynkiem do rozmowy na temat tego, jak oswajać uczucia związane ze stratą i otwarcie rozmawiać o nich z drugą osobą – tak, by nie nieść związanego z nimi ciężaru w pojedynkę.

6. Świat wyobraźni jako bezpieczna przystań

Ucieczka Hani do krainy skrzatów pokazuje, jaką rolę w dziecięcym (i dorosłym) życiu może pełnić wyobraźnia – może być narzędziem radzenia sobie z trudną rzeczywistością, przepracowywania doświadczeń i oswajania straty. To dobry punkt wyjścia do rozmów o eskapizmie i funkcji fantazji w codziennym życiu.

7. Relacja rodzic–dziecko

Film podejmuje temat złożonej relacji między córką a ojcem po stracie bliskiej osoby. Podkreśla wagę rozmowy, otwartości i wzajemnego słuchania w budowaniu zaufania i bliskości – także (a może zwłaszcza) w trudnych chwilach. Film to lekcja dla dorosłych widzów, poszerza ich perspektywę na świat dziecka i nastolatka, uczy uważnego słuchania i współodczuwania.

8. Świadomość ekologiczna

Wątek pożaru lasu i potrzeby ochrony przyrody podkreśla, jak ważna jest troska o środowisko. Film może być początkiem dyskusji o tym, jak każdy z nas może troszczyć się o naturę i podejmować proekologiczne działania na co dzień, nawet w najbliższym otoczeniu. To też świetna okazja, żeby przekonać uczniów do akcji sprzątania lasu, która może dawać satysfakcję i okazać się przyjemnością.

9. Pomysły na aktywności offline

Zadania pozostawione przez skrzaty inspirują bohaterów do działania w realnym świecie — poza ekranem smartfona. To okazja, by zachęcić młodych widzów do odkrywania przygód w najbliższym otoczeniu, czerpania radości z ruchu, zabawy i kontaktu z naturą. Film przekona młodych widzów, że nikt nie jest „za duży na skrzaty”.

Pobierz karty pracy*

do wykorzystania po seansie i zobacz wyniki badania „Jakość edukacji w Polsce” opracowanego przez platformę NOVAKID.

fol. Łukasz Bąk

MINISTRANCI

Premiera: listopad 2025

Co się stanie, gdy młodzi ludzie, rozczarowani światem dorosłych, wezmą sprawy w swoje ręce i zaczną wymierzać sprawiedliwość? Poznajcie ministrantów, którzy zamiast modlić się o lepszy świat – postanowili sami go budować. Uzbrojeni w zapał, młodzieńczy idealizm i... podsłuch w konfesjonale, próbują po swojemu naprawiać rzeczywistość. Pomagają potrzebującym, piętnują grzechy i stają się samozwańczymi bohaterami osiedla. Kiedy granice między dobrem a złem zaczynają się zacierać, pojawia się pytanie: czy cel naprawdę uświęca środki?

„Ministranci” to opowieść o młodzińskiej potrzebie sensu i sprawczości, kryzysie zaufania do autorytetów i dorastaniu w świecie bez jasných drogowskazów. Stanowi doskonały punkt wyjścia do rozmów o wartościach, odpowiedzialności i moralnych dylematach.

Poznaj walory edukacyjne filmu:

1. Lekcja solidarności

„Ministranci” to film o kumpelstwie i wsparciu ponad podziałami ekonomicznymi i kulturowymi. Bohaterowie filmu, chociaż wracają każdego dnia do innych domów, a ich rodziny zmagają się z różnymi problemami (od alkoholizmu i przemocy po depresję), to tworzą paczkę zgranych przyjaciół, w której jest miejsce na odmienną perspektywę.

2. „Dla mnie nie ma gdzie indziej” – determinizm społeczny

Film wzbudza refleksję nad kondycją środowisk biedy i nad barierami, jakie muszą pokonać dzieci o niskim kapitale społecznym. Przedstawia świat, w którym „równe szanse” to złudzenie, a awans społeczny i zmiana sposobu życia nie są równie dostępne dla każdego z bohaterów.

Seans rekomendujemy uczniom klas 7-8 i szkół średnich.

3. Niezgoda na społeczną niesprawiedliwość

Główny bohater Filip reprezentuje zbiorowe doświadczenia. To dziecko ulicy, urodzone i wychowane na blokowisku, którego postępowaniem rządzi imperatyw zmiany. To postawa inspirująca do odwagi obywatelskiej, wzbudzająca refleksję o sprawczości społecznej, wpływie jednostki na system. Po seansie warto porozmawiać z uczniami o pojęciu sprawiedliwości, ćwiczyć rozwiązywanie problemów w oparciu o to kryterium – to dobra lekcja krytycznego myślenia, empatii, uważności na złożoność wielu problemów.

4. Ucieczka od bezradności

Aktywne działanie bohaterów, ich odwaga, niezgoda na niesprawiedliwość, wzajemne wsparcie i współpraca dają nadzieję i ukojenie po seansie. Warto zainspirować nimi uczniów, rozwijać w nich poczucie sprawczości i chęć zmiany.

5. Potrzeba metafizyki, szukanie oparcia w wierze

„Ministranci” to nie jest film antyreligijny, wręcz przeciwnie – mówi o potrzebie duchowości, poszukiwaniu wartości i wierności ideałom. To Kościół (choć nie jest w filmie jednowymiarowy i to tylko jedna z jego stron) sankcjonuje tu patologie, stosuje podwójne standardy. Seans stwarza okazję do krytycznej refleksji nad funkcjonowaniem systemów władzy i zjawiskami społecznymi.

6. Źródła tożsamości

Film to również dobry punkt wyjścia do rozmów o źródłach tożsamości (pochodzenie, towarzystwo, religia). Może skłaniać do refleksji o modzie i kulturowych trendach, które nie pozostają bez wpływu na postawy i osobowości również dzisiejszych nastolatków.

7. „Samym hip-hopem świata nie zmienię” – rola rapu w wyrażaniu siebie

Sposobem na artykułowanie oburzenia i formą ekspresji jest dla bohaterów rap. To w muzyce widzą szansę na wyrażanie siebie, jest ich głosem protestu, sprzeciwu. Po seansie warto wrócić z uczniami do rozmowy, czy dla nich sztuka również pełni taką funkcję lub cofnąć się do początków rapu i jego wpływu na kulturę amerykańską i polską.

8. Odpowiedzialność dziecka za rodzica

Jak wspierać dzieci, które opiekują się dorosłymi? Filip to bohater bardzo dojrzały, z odpowiedzialnością przejmujący rolę opiekuna swojej mamy chorującej na depresję. Jego trudna sytuacja to dobry punkt wyjścia do rozmowy o tym, gdzie szukać wsparcia w przypadku podobnych problemów rodzinnych.

9. Smutek i złość, czyli źródła i identyfikacja trudnych emocji

„Ministranci” to film o samotności i smutku, których tubą i symptomem często staje się złość. Seans uwrażliwia na los innych, skłania do ostrożnych ocen i zastanowienia się nad źródłami naszych trudnych emocji oraz sposobami ich wyrażania.

10. Postrzeganie dobra i zła

Jak wiadomo „bycie dobrym nie jest łatwe”, a co to w ogóle oznacza? Seans to świetna okazja do filozoficznej rozmowy o naszym rozumieniu dobra i zła. Filip to złożony bohater filmowy, którego motywacje postępowania, źródła postawy, dojrzałości mogą być podstawą do dyskusji, a także służyć jako kontekst w rozprawkach maturalnych.

Zobacz więcej materiałów na temat filmu.